

XI.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende deels Forhøielse af de ved Forordningerne af 12te Septbr. 1792 og 8de Febr. 1810 paabudne Afgifter af Arv, deels Ophøvelse af den ved den sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Faste- og Arvefastesteder.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 13de Novbr. 1860.)

Efføndt der i Udvalget har udtalt sig ikke liden Stemning for ikke nu at skride til en Forhøielse af Arveafgifterne, har Udvalgets Fleertal dog ikke troet at burde udtale sig imod en saadan Foranstaltning, som af Regeringen er bleven anseet nødvendig, naar Stempletpapirs-Lovudkastet vedtages, saameget mindre som Stempletpapirs-Nedsættelserne af Udvalget foreslaaes end yderligere forøgede, om just ikke, som man antager, til noget særdeles bethdeligt Tab for Finantserne.

Hele Udvalget har derimod været enigt om, at den i Udkastets § 2 foreslaaede Forhøielse af Afgiften for Arv i Sidelinierne fra 4 pCt. til 6 pCt. — eller rettere, idet den almindelige Arveafgift, jfr. Udkastets, maa tages med i Betragtning, fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 7 pCt. — ikke bør komme til Anvendelse med Hensyn til Arv, der tilfalder Sødskende eller disse Afkom. Man er fremdeles af den Formening, at Afgiften for Sødskendearv i det Hele ikke burde overstige 4 pCt. og at saaledes den Arveafgift, der i første Sidelinie bliver at erlægge foruden den almindelige Arveafgift, bør nedsættes til 3 pCt., naar denne forhøies til 1 pCt. Der vil da ogsaa være mindre Betænkning ved at udejævne den nu stedfindende Forskiel i Henseende til Afgiften af Sødskendearv efter som Sødskende og deres Børn arve alene eller i Forbindelse

med en af Forældrene, og Udvalget skønner ikke rettere end at der vel kunde være Opbring til ved denne Leilighed, at hæve Hiin Bevning fra den ældre Arvelovgivning, der synes ligesaa lidt at være i Samklang med den nyere danske Arveret som i og for sig at være vel begrundet. Paa den anden Side vil den Forøgelse i Arveafgiften, som vilde blive en Følge af i alle Tilfælde at sætte Afgiften af Sødskendearv til 4 pCt. (1 pCt. + 3 pCt.), formeentlig mere end fuldkommen kunne veie op imod den Formindskelse, som Afgiftens Nedsættelse fra 4 til 3 pCt. maatte medføre.

Ende af Udvalgets Medlemmer (A. Hage og H. Hage) formene, at det vilde være rigtigt endog yderligere, nemlig udover de foreslaaede 6 pCt. f. Ex. til 9 pCt., at forhøie Afgiften af Arv, der tilfalder Ikke-Beslagtebe, men Udvalgets øvrige Medlemmer kunne ikke slutte sig til det Forslag, som i den Henseende agtes stillet.

I Henhold til Udtalelserne ved Sagens første Behandling troer man, at Leiligheden bør benyttes til at hæve den, vistnok for Statskassen ubethdelige men i enkelte Tilfælde dog uforholdsmæssig bebyrdende Arveafgift, der ifølge D. Ls. 5—2—75 under Navn af Lovspenning maa erlægges, hvor Arven føres ud af Jurisdictionen.